

Знай наших!

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Надія та Віталій Федорови тепер почувуються ще ближчими.

ПОДАРУВАВ ДРУЖИНІ... СВОЮ НИРКУ. А ПРОВЕЛИ ПЕРЕСАДКУ КОВЕЛЬСЬКІ ЛІКАРІ

«Вперше в Україні за трансплантацію взялися в районній лікарні», «МОЗ вітає колектив Ковельського МТМО!», «За останні 20 років таку ліцензію отримав усього один лікувальний заклад» — такими були заголовки публікацій про цю подію, яка, хочеться вірити, матиме успішне продовження

Галина СВИТЛИКОВСЬКА

НА СЕАНС ГЕМОДІАЛІЗУ ІНОДІ 10 КІЛОМЕТРІВ ІШЛА ПІШКИ

— А з Надією зможемо поспілкуватися? Не виписали, бува, її суперового чоловіка?

Речниця Ковельського МТМО Олена Деркач, яка цими днями не має відбою від журналістів, за-

«**Віталій сказав, що не піде додому, поки стовідсотково не впевниться, що його нирка прижилася.**»

спокоює: — Віталій сказав, що не піде до-

дому, поки стовідсотково не впевниться, що його нирка прижилася. Від дружини він не відходить. Тож зможете побачити обох.

Тут не влаштовують прес-конференції із лікарями. Просто ведуть нас у відділення гемодіалізу, де найбільш наочно можна відчутти гостроту проблеми, до вирішення якої долучилася лікарня.

Закінчення на с. 5

Що віщує небесна канцелярія?

Фото bectabun.net.

«Білі мухи» їх не налякають.

«Зима розпочнеться зі снігу»

Прогноз погоди на грудень від народного синоптика Володимира Деркача

Леонід ОЛІЙНИК

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Пан Володимир розуміє натяки природи.

Підприємець із Каменя-Каширського продовжує дивувати наших читачів своїми передбаченнями. Цієї зими він також планує «намалювати» синоптичну картину року за давньою методикою. Як ми вже розповідали, чоловік спостерігає за погодою у період між Різдом за Григоріанським календарем (25 грудня) і цим же святом за Юліанським (7 січня). Усі зміни

«**Чоловік спостерігає за погодою у період між Різдом за Григоріанським календарем (25 грудня) і цим же святом за Юліанським (7 січня).**»

природи, що відбуваються кожного із цих 12 днів, визначають, якою буде погода у відповідний місяць року.

Пан Володимир розповів, що ініціатива перенести дату відзначення головного зимового свята змусила задуматися, втім дійшов висновку, що якість прогнозів від цього не зміниться.

«Я за те, щоб Різдво святкувати 25 грудня, але погоду передбачатиму за перевіреною старою системою», — зазначив волинянин. Він каже, що цього року здебільшого все збулося, вважає, що і перший зимовий місяць його «не підведе».

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ГРУДЕНЬ 2019-го

Зима розпочнеться зі снігу. Десь із середини першої декади прийде відліг. Температура, як для цього періоду, вдень і вночі буде високою, зі знаком «плюс». Далі також спостерігатимемо нетипово теплу для зими погоду, інколи з невеликими опадами. Лише на Миколая трохи похолоднішає. Спершу морозитиме вночі, а потім і вдень, можливий сніг. Це помірне зниження температури протримається до кінця року. ■

РЕКЛАМА

Не дайте поганому зору забрати мрію!

02.12 → Маневичі
03.12 → Рожище
04.12 → В.-Волинський
05.12 → Горохів
09.11 → К.-Каширський
10.12 → Ратне

ЦЕНТР
ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЯ СОВВИ

Прийом за попереднім записом:
0 800 331 331
дзвінки з усіх операторів безкоштовні
м. Луцьк, проспект Волі, 52

Нові
місячники
від «Волині»
вже
у продажу!
Цього
разу **28**
СТОРІНОК
— і всього
за **6,5**
ГРИВНІ!

У номері — детальний Православний церковний календар на 2020 рік

Читанка для всіх
корисні поради

Гороскоп кохання на 2020 рік Білого Металевого Шура для всіх знаків зодіаку

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ?
Нинішня кохана уславленого танцівника Григорія Чаткіса молодша за нього на 51 рік

На участь у телешоу про екстрасенсів Халл Алекперов погодився, щоб спасти маму

Деякі езопи? Запросто!

Олімпійська чемпіонка Катерина Сербрянська вирішила приховати від усіх свого чоловіка

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060010

Доброго дня вам, люди!

Фото sinoptik.ua.

Уже вдруге гітара покликкала на міжнародний конкурс у Маневичі

З метою популяризації та розвитку гітарного мистецтва на базі Центру творчості дітей та юнацтва фестиваль «Guit Art Manevychi» зібрав гітаристів із Волині, Львівщини, Рівненщини, Чернігівщини, Одещини, Сумщини, Харківщини, Києва, гостей з Угорщини і Литви, які змагалися в номінаціях «Гітара соло» та «Гітарний ансамбль»

Руслана ЧАЙКА

Завдяки професіоналам-організаторам Валентині Ковальчук, Вадимові Войтовичу, Андрієві Андрушку, Олені Гасюк-Андрушко фест набирає обертів. Приємно, що з-під пальчиків маленьких гітаристів звучать твори українських композиторів, адже такою є умова конкурсу. У номінації «Гітара соло» I премію виборов Ілля Сизков із Чернігівської області, II — Софія Шоцька (Володимир-Волинський), Данило Гвоздик (Львівщина), Олександр Трусов (Львів), III отримали Марія Горіла (Чернігівщина), Вероніка Галамага (Чернігів). У середній віковій категорії найкращим став Артур Корольчук із Луцька. II місце виборов Юрій Тюльпін зі Львова. III премію розділили Марія Фе-

Фото з фейсбук-сторінки «Guit Art Manevychi».

Музика українських композиторів так магнетично звучала від умілого дотику до струн.

дінчик із Вараша та Андрій Ленько з Чернігова. У старшій віковій категорії перемогли учасники з Угорщини — Тюрк Жомбор і Галаці Габор та одесит Кирило Конев.

Яскравим закінченням фесту став концерт лауреата міжнародних конкурсів, композитора, гітариста, українця з Угорщини Михайла Вігули.

У ВАС ПСОРИАЗ?

крем «Пропсор»

створений на основі натуральних компонентів

Не містить гормонів

Сприяє зменшенню неприємних проявів псоріазу. Рослинні компоненти крему допомагають лагідно зняти свербіж та лущення шкіри. Він живить і зволожує шкіру та сприяє зменшенню запалення при псоріазі.

«Пропсор» допоможе побороти сезонні загострення, сприятиме зменшенню прояву дефектів шкіри при псоріазі.

Замовити крем «Пропсор»

ви можете за телефоном:

044 383 74 08

Висновок СЕС № 602-123-20-1/20092 від 04/05/2018

«Чи ж я винен, що в касира нема дрібних грошей?»

З таким запитанням-скаргою прийшов до редакції житель Володимира-Волинського Федір Петрович Борисюк, який проходив обстеження в поліклініці Волинської обласної клінічної лікарні

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

На перший погляд проблема з розряду дріб'язкових. Доводилося стикатися з нею і в громадському транспорті, і в закладах торгівлі.

— Дають усі двосотенні купюри, як змовилися! — сердиться продавець. Неприємно, але можна подякувати за такий «сервіс» і відмовитися від покупки, піти до іншого магазину. Але бувають випадки, коли вибору в людей нема. У такій ситуації опинився Федір Борисюк.

— Мені скоро мають робити операцію, всім відомо, що це коштує чималих грошей. Попередньо обстежували шлунково-кишковий тракт, розраховався за послугу, як належить. А це робив ЕХО серця, лікар сказав заплатити в касу на першому поверсі 140 гривень. Прийшов, даю 200, бо ж те пер з дрібними грошима до лікарні нема чого йти. А молода касирка починає кричати, що в неї нема чим здати решту. Якби був багатцем, можливо, і подарував би, а так довелося бити ноги, шукати, де можна розмінити купюру. То прийшов вас запитати, чий це має бути клопіт: працівника каси чи хворого? — обурювався чоловік. Федір Петрович показав чек, який засвідчував, що він таки заплатив за обстеження «Волинській обласній благодійній місії «Надія». Розповів, що йому більше подобається система розрахунку через термінали, яка діє в багатьох лікувальних закладах, там хоч настрій ніхто не зіпсує. І в цьому важко не погодитися з відвідувачем. Якщо вже хворі змушені ставати благодійниками, то ставитися до них потрібно по-людськи.

29 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.55, захід — 16.19, тривалість дня — 8.46).

Місяць у Козерозі. 3–4 дні Місяця.

Іменинники: Матвій, Єфросинія, Семен, Сергій, Іпатій, Федір, Михайло.

30 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.57, захід — 16.19, тривалість дня — 8.44).

Місяць у Козерозі, Водолії. 4–5 дні Місяця.

Іменинники: Григорій, Никін, Лазар, Михайло, Геннадій, Захар, Іван, Максим.

1 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 7.59, захід — 16.17, тривалість дня — 8.44).

Місяць у Водолії. 5–6 дні Місяця.

Іменинники: Платон, Роман, Данило.

2 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.01, захід — 16.17, тривалість дня — 8.42).

Місяць у Водолії. 6–7 дні Місяця.

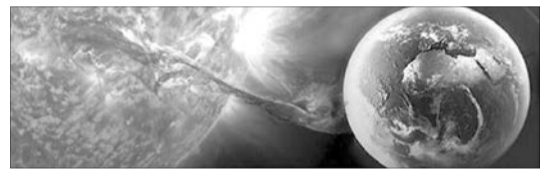
Іменинники: Іларіон, Варлам, Йосип, Адріан, Філарет, Денис, Федір.

3 ГРУДНЯ

Сонце (схід — 8.02, захід — 16.16, тривалість дня — 8.46).

Місяць у Водолії, Рибах. 7–8 дні Місяця.

Іменинники: Анатолій, Іван, Іпатій, Савелій, Григорій, Текля, Остап, Йосип.

Магнітні бурі у грудні 2019-го:

28 — слабка магнітна буря,
3 — середня магнітна буря,
26 і 29 — сильні магнітні бурі.

Джерело: ranok.ictv.ua.

Погода

«Вже неминуче буде сніг з хвилини на хвилину»

Таке поетичне очікування зими разом із Миколою Вінграновським дуже доречне. Адже 29 листопада вшановують апостола й євангеліста Матвія, а у народі казали: «Якщо в день апостола Матвія віють буйні вітри, то бути завірюхам до Миколи Зимового». Цього дня може бути як відлига, так і справжня холоднеча

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, 29 листопада — хмарно з проясненням, уночі дощ, удень переважно без опадів. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 2 — плюс 3. 1-го грудня — мінлива хмарність, без істотних опадів, на дорогах місцями ожеледиця. Вітер західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря протягом доби — мінус 2 — плюс 3. 2-го грудня — мінлива хмарність, без істотних опадів, на дорогах місцями ожеледиця. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 4 — плюс 1, вдень — мінус 2 — плюс 3. 3-го грудня — хмарно з проясненням, подекуди невеликий дощ із мокрим снігом, на дорогах місцями ожеледиця. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря протягом доби — мінус 3 — плюс 2. 4-го грудня — хмарно з проясненням, без істотних опадів, на дорогах місцями ожеледиця. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря протягом доби — мінус 3 — плюс 2.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 29 листопада було 1949 року — плюс 10, найхолодніше — 1989-го — 17 градусів морозу.

У Рівному 29 листопада — хмарно, дощ. Температура повітря — 4–8 градусів тепла, 30-го — без опадів. Температура повітря — 0–3 градуси з позначкою «плюс». 1-го грудня — без опадів. Температура повітря — 4–1 градус морозу. 2, 3-го — дрібний сніг. Температура повітря — 4–1 градус із позначкою «мінус».

Ведуча рубрики

Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72-38-94

Актуально

Фото eurosolidarity.org.

На лекцію експрезидента в Едмонтоні прийшло дуже багато слухачів.

Петро Порошенко закликав світ підтримати незалежність Православної церкви України

ПЦУ, яка відродилася завдяки Томосу, це основа суверенітету нашої держави та опір духовній агресії Кремля

Петро МАКАРУК

Про це п'ятий президент України, лідер партії «Європейська солідарність» Петро Порошенко заявив під час лекції для викладачів та студентів Університету Альберти в канадському Едмонтоні. Так Петро Порошенко закликав світ підтримати та захистити Православ-

ну Православної церкви України. Я прошу допомогти нам захистити одну з віх нашого суверенітету. Рішення Константинопольського патріархату про надання Томосу було історичним. Це була благодать за молитви вільної України, за полеглих героїв. Саме існування ПЦУ — це сильний удар по російській духовній експансії. І зараз ми ба-

Фото eurosolidarity.org.

«Вони хочуть зробити з нашою церквою те саме, що зробили з Кримом і з Донбасом».

«Допоможіть духовно врятувати Україну. Це — ще одне поле битви для нашої держави. Ця боротьба більш фундаментальна, ніж інші.»

ну церкву України.

«Допоможіть духовно врятувати Україну. Це — ще одне поле битви для нашої держави. Ця боротьба більш фундаментальна, ніж інші. Українці по всьому світу мають посилити рівень підтрим-

чимо, як російський уряд нападає на нашу церкву, на тих, хто нас підтримує.

Вони хочуть зробити з нашою церквою те саме, що зробили з Кримом і з Донбасом. І це завдання кожного українця — стати на за-

хист. А для діаспори дуже важливо підтримувати міжнародне визнання нашої церкви», — наголосив Петро Порошенко. За його словами, у боротьбі за українську

церкву не має значення, в який саме храм ходять українці — чи католицький, чи православний, чи протестантський, адже йдеться про духовний суверенітет нації. ■

Пряма мова

Остап ДРОЗДОВ, журналіст, про пропозицію олігарха Ігоря Коломойського продати Україну Путіну за 100 мільярдів доларів:

«Коли у 2014 році багато українських патріотів пісяли кип'ятком стосовно «видатного жидобандерівця», я запитав: а що ви тишитесь? Просто на той час ситуативно інтереси Коломойського збіглися з інтересами України. І не більше. Минуло 5 років — і ось маєте справжнє нутро. Гроші і тільки гроші. Країна — не цінність, а територія заробітку. Це стосується всіх тополігархів. Їм байдуже, де заробляти надприбутки. Буде це Україна — добре. Підкупить їх Росія і компенсує втрати — ще краще. Інтерв'ю Коломойського в «Нью-Йорк таймс» я розцінюю як офіційний сигнал усім реальним власникам України (це не народ!) ухвалити для себе вигідне рішення.

Якщо Коломойський, а за ним Ахметов, Львовчкін, Фірташ та інші реальні власники цієї країни ухвалять солідарне рішення розвертатися у бік Росії під особисті гарантії Путіна — то фактично можна зливати воду. Війна довела: Путін не може взяти народ — але він може купити його власників.

Погляд

Тамара ТРОФИМЧУК,
відповідальний секретар
«Газети Волинь»

«Якби піст полягав тільки у їжі, то святими були б навіть корови»

Сьогодні розпочинається Різдвяний піст, який у народі ще називають Пилипівкою. Його початок — після дня пам'яті апостола Пилипа — учня Ісуса Христа, який також зіцілював людей і був розп'ятий на хресті. Щорічно він припадає на той самий час — із 28 листопада до 6 січня. Подібно до Великого посту, Пилипівка триває сорок днів і закінчується у ніч перед Різдвом

За церковними настановами, у цей період не можна їсти м'яса, риби, сиру, молока, яєць, вершкового масла. Однак при цьому не варто забувати, що гастрономічна частина — не найголовніша, значно важливішим є стан душі. Недаремно преподобний Іван Дамаскін ще у VII столітті писав: «Якби піст полягав тільки у їжі, то святими були б навіть корови». Іншими словами цю ж думку висловив святий Василій Великий: піст не буде зараховано, якщо ми «не їмо м'яса, але їмо свого брата». Тобто, дотримуючись обмежень у харчуванні, водночас ображаємо ближніх, осуджуємо знайомих, допікаємо їм.

Я намагаюся регулярно ходити до церкви, і там чула багато розповідей про значення посту та його чудодійну силу. Коли ізраїльський народ потрапив у біду — на нього сипалися нещастя чи нападали вороги — він починав молитися та постити, і так із Божою допомогою виходив зі скрути. Ця практика стримування себе у приємностях заради високої мети у наші дні не тільки не застаріла, а й отримала нових прихильників. Чимало людей сьогодні спокійно можуть витримати сорок днів обмеження в їжі, і при цьому навіть не подати вигляду, що їм важко.

Зізнаюся, що сама я постила зовсім не вмю. Хоча скільки разів з ентузіазмом бралася за цю справу, та щоразу все закінчувалося невдачею. Буквально за кілька днів після початку посту мені снився один і той же сон — сковорідка з котлетами, такими великими та ароматними, що прокидалася від голоду і йшла до холодильника в пошуках чогось їстівного. Потім кілька днів боролася з непомірним апетитом, якого раніше чомусь не було, і зрештою шлунок перемагав: сарделька з гарніром та докори сумління за слабкодухість були звичним завершенням історії відмови від м'ясного.

Тому справжнє захоплення викликають у мене люди, котрі можуть не вживати тваринної їжі всерйоз і довго. Причому роблять це легко, не напоказ і з духовною метою. Бо ж багато хто сьогодні обмежує себе у харчах просто заради схуднення. Люди у спортзалах теж відзначають позитивний вплив голодування на фізичний стан, говорять про легкість, рухливість, гарний настрій, що з'являються через деякий час після відмови від важкої їжі. Хоча, звісно, таке стримування не має нічого спільного з постом: обмеження себе без духовної складової завжди перетворюється на просту дієту.

Бо справа в тому, що однієї поміркованості в їжі в цей період мало. Церква вчить, що, треба постити одночасно і тілесно, і духовно. А це пов'язане з молитвою, покаванням, утриманням від пристрастей і різних вад, припиненням злих справ, прощенням образ, відмовою від розважальних і видовищних заходів, перегляду телевізора. Крім того, треба якомога частіше бувати в церкві — без богослужінь Різдвяний піст збіднюється, втрачає свій особливий сенс. Тож якщо кожен із нас, хто вирішив постити, у ці дні зайвий раз зайде до храму помолитися або принаймні чесно визнає на сповіді свої недоліки і погані вчинки, такий піст йому зарахується і це обов'язково допоможе в скрутну хвилину. ■

■ Отакої!

Ось на цьому шикарному «Airbus A319CJ» ширяв у небі очільник українського Кабміну.

Прем'єр поміняв самокат на крутий літак від Януковича

Керівник уряду Олексій Гончарук витратив на переліт до Лондона більше мільйона гривень!

Дарія КЛИЧ

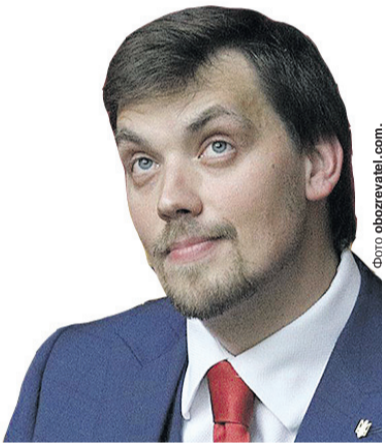
Пан Гончарук, який запам'ятався українцям тим, що пересувається приміщенням Кабінету Міністрів на самокаті, відкинув зайву скромність і не гребує чартерними літаками. Про це пише «Обозреватель». Нещодавно він злітав до столиці Британії підписати «документи», витративши лише на переліт понад мільйон гривень.

Прес-служба Гончарука за результатами візиту у Лондон сповістила: прем'єр підписав «папери» на загальну суму 900 млн євро. За ці гроші українська влада планує побудувати дороги. Що цікаво, соратники глави Кабміну жодного разу не вказали, що «документи» — це кредитні угоди. Простіше кажучи, ми взяли в борг ще близько мільярда доларів. Ну і плюс мільйон (вартість квартири!) на переліт.

«А якби пан Гончарук полетів рейсовим бортом авіакомпанії МАУ, то дорога туди і назад коштувала б усього 4,1 тис. грн, а в бізнес-класі — 17,6 тис. грн.»

А якби пан Гончарук полетів рейсовим бортом авіакомпанії МАУ, то дорога туди і назад коштувала б усього 4,1 тис. грн, а в бізнес-класі — 17,6 тис. грн.

Звозила урядовця на інший кінець Європи державна компанія «Україна», яка має у

Пане прем'єре, невже тепер час для шикую?

своєму розпорядженні три літаки. Гончарук ширяв у небі на шикарному «Airbus A319CJ», який у ЗМІ називали «літаком Януковича». У ньому є кабінет, спальне місце, особистий санвузол.

Що іще цікавіше, ні умов отримання кредиту, ні ставок, під які Україна взяла гроші, Кабінет Міністрів не оприлюднив. Зате мільйон із бюджету уже викинув. Виходить, що самокат Гончарука був усього лише ширмою. Бо у світі не тільки прем'єри, але і глави держав не гребують літати рейсовими бортами. Наприклад, президент Литви Даля Грібаускайте (з 2009 по 2019-й) у кінці минулого року прилетіла в Україну на звичайному рейсовому літаку. Та навіть Арсеній Яценюк, коли був прем'єром, літав рейсовим літаком аж за океан, у Нью-Йорк, причому за свої гроші.

Пане прем'єре, може економити треба не лише на вчителів, а й на собі? ■

■ На перших ролях

Анатолій Цюсю — новий ректор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Усього за право очолити виш змагалось семеро кандидатів. За результатами першого туру виборів 20 листопада у другий раунд вийшли чинний ректор СХУ Ігор Коцан, за якого проголосували 328 колег, та перший проректор Анатолій Цюсю (на фото) — його підтримали 518 осіб

Мирослава КОЗЮПА

Проте за день до голосування професор Ігор Коцан подав заяву з проханням зняти його кандидатуру. Він подякував колегам за довгі роки спільної роботи та усім, хто його підтримав і висловив довіру. «На жаль, на моє переконання, вибір, який буде здійснено в другому турі, навряд чи відповідатиме тим стандартам і вимогам, які пред'являються до закладів вищої освіти і зв'язку з реформуванням галузі», — пояснив ректор. Організаційний комітет звернення

«Волинь не є Східною Європою у плані географічного положення, і це теж треба врахувати. Де Леся Українка і де Східна Європа?»

задовольнив, а в бюлетені для таємного волевиявлення залишилося прізвище лише одного кандидата — доктора наук з фізичного виховання та спорту, професора, заслуженого діяча науки і техніки України Анатолія Цюсю. Виборці могли проголосувати «за» кандидата або обрати пункт «не підтримую».

Право голосу мали 1220 працівників навчаль-

Тепер булаву університету буде тримати уродженець села Любохини Старовижівського району.

ного закладу, скористалося ним 1037 осіб, з них 883 проголосували за 54-річного Анатолія Цюсю, 131 виборець не підтримав кандидата, а 23 бюлетені визнано недійсними.

Новообраний ректор — батько трьох дітей, має онуків. Студентам часто цитує одне з повчань Володимира Мономаха: «Лінощі ж усьому лихому — матір, що людина вміє — забуває, а чого не вміє, того ніколи не навчиться...».

До речі, Анатолій Васильович вважає за доцільне повернутися до назви Волинський національний університет. «Волинь не є Східною Європою у плані географічного положення, і це теж треба врахувати. Де Леся Українка і де Східна Європа? Якоюсь некоректно це все названо», — зазначив новообраний ректор. ■

Кодування супутникового телебачення: що робити, аби не залишитись без каналів у 2020 році

Наразі українські телеканали мовлять на супутнику у відкритому вигляді, тобто дивитись їх можна безкоштовно, якщо у вас встановлена супутникова тарілка та тюнер. Проте з січня 2020 року телевізійний сигнал буде закодовано, а це означає, що дивитись телебачення, як раніше, вже буде неможливо. Для чого це відбувається та що робити — розповідаємо у нашій статті

1+1, 2+2, ТЕТ, ПЛЮСПЛЮС, УНІАН ТБ, Бігуді, СТБ, ICTV, Новий канал, М1, М2, Оце, Інтер, НТН, К1, К2, Мега, Піксель, Zoom, Enter-фільм, Україна, НЛО TV, Індіго TV — ось перелік телеканалів, які буде закодовано. Такі зміни давно назрівали: практика безкоштовного супутникового телебачення вже давно відійшла у минуле у світі, а кодування сигналу — обов'язкова міра для його захисту. Саме тому вже 20 січня 2020 року відбудеться важливий для розвитку українського телебачення крок — кодування супутникового сигналу.

Тим, хто не є абонентом супутника, перейматись через зміни не варто — для них нічого не зміниться, адже цифрове ефірне, OTT та IPTV, тобто інтернет-, телебачення, не зазнають жодних змін. Проте глядачі, які завдячують саме супутниковій тарілці доступом до телебачення, повинні прийняти рішення: придбати тюнер і залишитись із тим же набором каналів, що й до кодування, або дивитись телебачення в інші, зазначені вище, способи, чи нічого не робити і від бездіяльності залишитись на супутнику, але без 23 перелічених на початку провідних українських каналів.

Якщо ви бажаєте залишитись на супутниковому телебаченні, замінювати тарілку вам не потрібно — вона лише приймає сигнал. Розкодує сигнал тюнер — саме його потрібно придбати і

встановити, оскільки попередні тюнери, якими ви користуєтесь зараз, не призначені для розкодування сигналу.

Впізнати потрібний тюнер ви зможете за маркуванням «УТБ», а придбати у роздрібних мережах електроніки та побутової техніки, в інтернет-магазинах, у майстрів з підключення супутникового обладнання, а також у операторів супутникового телебачення Viasat або XtraTV. Такий тюнер — єдиний сертифікований та підтримує систему кодування Verimatrix. Звертайте на це увагу, коли купуватимете його. Наразі його рекомендована роздрібна вартість становить 1099 грн.

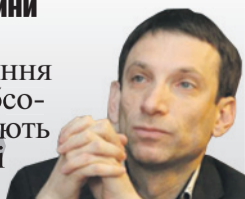
Але це ще не все: дивитись телебачення безкоштовно після кодування не вийде — вам потрібно придбати тюнер та підключитись до одного із двох офіційних операторів супутникового телебачення Viasat або XtraTV, обрати тариф та сплачувати його щомісячну вартість. Інформацію про тарифи та пропозиції офіційних операторів можна знайти за посиланнями <https://viasat.ua/>, <https://xtratv.com.ua/>.

Якщо ж вам незручні витрати, пов'язані із кодуванням, у відкритому доступі залишаться суто інформаційні телеканали, які не будуть закодовані. Усього їх близько 40 і для їхнього перегляду не потрібно нічого додатково купувати та налаштовувати.

■ Пряма мова

Віталій ПОРТНИКОВ, український публіцист, письменник і журналіст, про причини негараздів у нашій країні:

Засаднича проблема для становлення Української держави — це те, що абсолютну більшість суспільства складають люди, яким байдуже, в якій державі жити...

■ Знай наших!

ПОДАРУВАВ ДРУЖИНІ... СВОЮ НИРКУ. А ПРОВЕЛИ ПЕРЕСАДКУ КОВЕЛЬСЬКІ ЛІКАРІ

Закінчення. Початок на с. 1

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

Ряди ліжок, на яких змучені, підключені до апаратів штучної нирки. Тут одержують допомогу 40 хворих, які є заручниками діалізу — апаратного очищення крові. Такі відділення нині діють у більшості районних лікарень, щоб пацієнтам було ближче добиратися на життєво необхідну процедуру. Але хворі, у яких відмовили нирки, від держави очікують іншого — розблокування в Україні системи трансплантації органів.

— Надя 6 років була прив'язана до сеансів гемодіалізу. І хоч від нашого села Поромів до Нововолинська, де є таке відділення, недалеко, але життя дружини було мукою. Спочатку їздила двічі на тиждень, потім цього стало мало, кілька разів у важкому стані потрапляла до лікарні. Через день мусила добиратися до штучної нирки. Взимку часом дороги снігом перемете, а вона, хвора, 10 кілометрів ішла пішки, — розповідав трохи згодом Віталій Федоров, гідний чоловічий вчинок якого схвилював усю Україну.

Це той рідкісний випадок, коли подружжя — справді «дві половинки». Нирка Віталія ідеально підходила Надії, лікарі дивувалися такій сумісності. На жаль, для більшості хворих навіть кровні родичі донорами стати не завжди можуть. Люди роками безуспішно чекають на пересадку органа, багатьом діждатися не судилося...

— Я працюю у відділенні 4 роки, за цей час лише трьом нашим пацієнтам трансплантували нирку, двом — у Запоріжжі, одному — у Львові, — каже старша медсестра діалізного відділення Наталія Гупік.

— Коли почув, що у нас, у Ковелі, зробили першу пересадку, то з'явилася надія. Мені потрібна нирка померлої людини, бо родичів, які б могли дати орган, я не маю. В Україні упродовж багатьох літ такі трансплантації проводили рідко, а зібрати гроші на операцію за кордоном не всім вдається. Можливо, згодом і мені зможуть допомогти ковельські лікарі, — почули від ковельчанина Дмитра Ткачука.

«ЩЕ РАЗ ПЕРЕКОНАЛАСЯ, ЩО ВІТАЛІЙ — НАЙРІДНІША ДЛЯ МЕНЕ ЛЮДИНА»

У Ковельській лікарні порядки, як у європейській клініці. І справа не тільки в сучасному обладнанні, новітніх медичних технологіях, добротних ремонтах корпусів, а в новій філософії у підході до лікування.

— Ми три роки чекали в черзі на пересадку в Центрі трансплантології у Запоріжжі. Потім стукнули у двері інституту в Києві. Скрізь усілякі бюрократичні перепони. А тут усе по іншому: лікарі гарно прийняли, розказали, пояснили, як проходитиме операція. Все було дуже чітко

Фото Олександра ПІЛЮКА.

У відділенні гемодіалізу десятки хворих, які потребують пересадки нирки.

Головний лікар Ковельського МТМО Олег Самчук ставить перед колективом нові завдання.

Завідувач урологічного відділення Максим Овечко — член команди ковельських трансплантологів.

І Надя, і Віталій дякували спеціалістам та медперсоналу за турботу.

організовано, — розповідає Надія Федорова, симпатична 34-річна жінка, яку ми побачили жвавою і бадьорою.

Для них із чоловіком у реанімації відвели окрему палату. Вони сидять на одному ліжку, взявшись за руки, не лише перед об'єктивом фотокамер. Так ідуть по життю впродовж 16 років, виховують доньку і сина, навпіл ділять горе і радість.

— Усі журналісти цікавляться, чому нирку віддав Віталій, а не хтось із кровних родичів. Але у мене ситуація особлива. Я — прийомна дочка, батьки мої вже немолоді. Вдячна їм, що виростили, заміж віддали, дітей наших доглядали. Знайшла я кілька років тому і рідну матір, яка колись від мене відмовилася. Але на мою долю це ніяк не вплинуло, — зітхає Надія.

Її життєва історія може бути сюжетом для телесеріалу. Ось маленька крихітка заходиться

плачем у ліжечку, бо голубити «державних діток» нікому. Потім — болючі уколи, бо у малої хронічний піелонефрит. Не врізалось у пам'ять чотирирічної Надійки, і як її забирали з дитбудинку в село Милятин, що в Іваничівському районі.

— Тільки у 9 класі довідалася, що і я, і молодший брат Михайло — прийомні діти. Люди говорили, але не хотілось вірити. Мама Зіна, правда, якось спитала: «Якби ти знала, що я тобі не рідна, ти б мене покинула?». Я аж заплакала, бо дуже її люблю. Але все ж хотілося побачити ту матір, яка мене народила, спитати, чому відмовилася, — зізнається наша співрозмовниця.

З Віталієм вони познайомилися у Нововолинську, де Надя вчилася на швачку. Заспокоювала хлопця, якому розбила серце інша дівчина, і не зогледілася, як закохалася.

Мала 18 років, коли дорослий і самостійний Віталій покликав заміж. Усього 4 місяці знадобилося, аби вони зрозуміли, що це — доля.

— Народилася донечка. Каріні зараз 15. Через 3 роки Надя завагітніла вдруге. І тоді хвороба нирок, яка майже не нагадувала про себе, прокинулася. Ми їздили до Києва в Інститут урології, в обласну лікарню, здавали аналізи, сподівалися, що народиться син — і знову все буде добре, — згадує Віталій.

В одну з таких поїздок до Луцька Надія зайшла у Будинок дитини, щоб знайти адресу біологічної матері. Згодом вдалося її відшукати. Але нічого, крім болю, ця зустріч не принесла. Аби ні в кого не було

« Я не міг не віддати їй нирку, боявся тільки одного: а раптом не підійде. »

сумнівів, зробили аналіз ДНК, який підтвердив, що вони — матір і донька. Та любові й тепла це не дало. З гіркою у голосі Надія каже:

— Досі не бачила своїх братів і сестру по матері. Та й сама вона хіба що передавала якісь гостинці моїм дітям. Коли син Богданчик підріс, я хотіла влаштуватися на роботу, та аналізи були дуже погані. Лікарі сказали, що мої нирки майже не працюють, і скерували на діаліз. І тоді я дізналася: єдиний порятунком для мене — пересадка. Ні на чий допомогу не могла сподіватися, тільки на свого чоловіка. І коли його першого взяли на операційний стіл, я молилася, щоб усе було добре.

— Я не міг не віддати їй нирку, боявся тільки одного: а раптом не підійде! Так, тепер у нас обох — інвалідність, Надя мусить приймати ліки, щоб не було відторгнення, але сподіваюся, вона почуватиметься краще, — скромно каже Віталій.

— А я ще раз переконалася, що чоловік — найрідніша для мене людина. Ну а першою, кому зателефонувала з лікарні, була моя прийомна мама Зіна Пальчук, — усміхається Надія.

У ПЛАНХ — ТРАНСПЛАНТАЦІЯ ПЕЧІНКИ

Головний лікар Ковельського МТМО Олег Самчук вірить, що ця галузь медицини в Україні, яка є батьківщиною трансплантології, неминуче активно розвиватиметься. Тисячі хворих (наводять цифри від 3 до 5 тисяч) потребують пересадки органів, щодня помирає до 9 людей, які її не дочекались. Задля їхнього порятунку керівник медичного закладу і клопотався про ліцензію, відряджав на стажування лікарів, вирішував непрості організаційні питання.

— Сама операція — технічно не складна, проводимо й значно серйозніші хірургічні втручання. А от підготовка до пересадки — це 6 місяців надзвичайно великої злагодженої командної роботи урологів, анестезіологів, хірургів, трансплант-координатора та юристів. Далі все залежить від догляду, правильного виходжування пацієнтки. Ну а ми ставимо за мету провести найближчим часом трансплантацію печінки. Хочеться також допомагати дітям, які потребують пересадки нирок, — поділився планами Олег Самчук.

Впало у вічі, що тут роблять ставку на молодих лікарів. Завідувач урологічного відділення Максимові Овечку, одному з команди ковельських трансплантологів, усього 25 років. Залишився у колективі після інтернатури, каже, сподобалася оптимістична атмосфера у колективі й можливість постійно професійно вдосконалюватися. Готуючись до цієї операції, лікарі їздили за досвідом до Львова, Києва, у Білорусь і Польщу.

Після спілкування з такими ентузіастами віряться, що крига в українській трансплантології таки скресне. Є необхідна законодавча база, є заклади, які хочуть і можуть проводити пересадку органів. Причому, це було б у кілька разів дешевше, аніж відряджати таких хворих за кордон.

— Головне, щоб в Україні створили бази даних, реєстри донорів і реципієнтів, діяв зв'язок між лікарнями, які можуть діагностувати смерть мозку у хворих і мають право на забір органів. Щодня трапляються ДТП, важкі інсульти, травми, коли медицина безсила допомогти, але такі пацієнти можуть дати шанс на життя іншим. Тому й важливо, щоб наш лікувальний заклад був готовий стати ланкою загальної системи, — наголошує керівник Ковельського МТМО. ■

Більше фото і відео — на сайті
VOLYN.COM.UA

РЕКЛАМА

Новорічні передбачення

**ВІД ПРОВІДИЦІ
Софії Вікторівни**

Багаторічний стаж роботи і бездоганна репутація! Підкорила багатьох людей своїм даром та вмінням робити людей щасливими

Життя в людини одне, тож проживіть його красиво і щасливо.

У її силах коригувати долю, знімати негативи будь-якої складності, поєднувати і повертати люблячі серця, позбавляти самотності, залежності від ворогів, відкривати шляхи удачі та везіння.

Оплата після результату.

Не будьте байдужими до себе та своїх близьких!

тел. (093) 053-64-20

НОВИНИ КРАЮ

НОВИЙ ПРОКУРОР ВОЛИНИ ПРИЇХАВ ІЗ ПРИКАРПАТТЯ

Щоб познайомити керівника з підлеглими, до Луцька завітав заступник Генпрокурора, головний військовий прокурор Віктор Чумак

Леонід ОЛІЙНИК

Тарас Безрукий (на фото), який очолив наглядове відомство, вже знайомий волинянам. У 2012 році він керував слідчим відділом прокуратури нашої області. Крім того, займав різні посади у відповідній структурі на Івано-Франківщині та у Генпрокуратурі.

Представляючи нового керівника, Віктор Чумак розповів, що переатестація співробітників Генпрокуратури майже завершилася, на черзі — регіональні підрозділи. «Правила дуже прості, але їх потрібно виконувати: ніхто ніяких хабарів наверх не носить, справ не зливає, з центру жодних вказівок щодо цього не надходить», — наголосив столичний гість.

Новий прокурор області Тарас Безрукий висловив упевненість, що більшість його підлеглих — порядні люди, які готові працювати чесно та результативно. ■

Відео з призначення — на сайті volyn.com.ua.

ЯКБИ НЕ РЯТУВАЛЬНИКИ, БУЛА Б БІДА

Минулого понеділка на екстрену лінію 101 надійшло повідомлення, що на Рівненщині у місті Березне у провулку Садовому місцевий житель упав у восьмиметровий колодязь із холодною водою і не може самостійно вибратися

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На виклик одразу було направлено чергове відділення бійців 9-ї державної пожежно-рятувальної частини Березного. Працівник ДСНС за допомогою мотузки спустився до потерпілого та обв'язав його нею. Рятувальники, котрі були на поверхні, витягнули 64-літнього чоловіка і передали бригаді швидкої медичної допомоги. Його було госпіталізовано до лікарні.

А в селищі Клевань, за повідомленням прес-служби відомства, рятувальникам довелося витягувати коня, який упав у силосну яму в приватному господарстві. Ветеринар, який оглянув домашню тварину після прикрої пригоди, серйозних ушкоджень у неї не виявив. ■

НЕОБАЧНО ЗАЛИШИВ КЛЮЧ ВІД ХАТИ І ВТРАТИВ 9 ТИСЯЧ ДОЛАРИВ

Те, що в будинку побували непрохані гості, 49-річний житель села Тумень Дубровицького району Рівненської області зрозумів, коли побачив зачиненим у кімнаті домашнього kota. А головне — господар не виявив власних заощаджень, тож одразу звернувся до поліції

Богдана КАТЕРИНЧУК

Слідчо-оперативна група з'ясувала, що вранці 25 листопада до сусідки потерпілого прийшли дві жінки із характерною етнічною ознакою. Вони хотіли купити горіхів. Почувши відмову, запитали, чи є хтось у сусідньому будинку. Тут господиня ненароком і озвучила, що власники поїхали до райцентру у справах. Цим і скористалися так звані покупці. Підійшовши до вхідних дверей, помітили ключ, що лежав на видному місці. Потрапивши до оселі, в одній із кімнат на полиці шафи знайшли та викрали 9000 доларів США. Після цього замкнули будинок і поїхали з села на легковому автомобілі сріблястого кольору... ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

Думки наших читачів

Хорова капела у Згоранах була створена ще далекого 1946 року.

ЗАВДЯКИ ТАКИМ ЛЮДЯМ ПРО НАШЕ СЕЛО ЗНАЮТЬ У ВСІЙ КРАЇНІ

Шановна редакціє! До вас звертаються колишні учасники народної хорової капели із Згоран Любомльського району

9 листопада в Україні відзначили Всеукраїнський день працівників культури. Від нашого імені передайте слова вдячності людям, які багато років вклали і вкладають своє вміння, свій талант у розвиток художньої самодіяльності нашого району. Це передовсім подружжя Залевських. Марію Василівну направили до нас ще на початку 1970-х. Багато згоранських хлопців задивлялись на красуню з чудовим голосом, яка помахом руки, тендітних пальців вміло керувала багатоголосим хором колективом. Баяніст Андрій на всіх репетиціях був поруч, і ніхто з них не посмів перейти йому дорогу. А мудрі керманічі Людмила Антонівна Юрчук та Меланія Карпівна Гонтаренко непомітно допомагали Амуру спрямувати свої стріли, щоб талановита дівчина не втекла з Любомльського району.

Завдяки зусиллям багатьох людей наш колектив здобув і неодноразово підтверджував звання народної академічної хорової капели. Добрими друзями його були Лідія Андріївна і В'ячеслав Іванович Климовичі.

Змінювались учасники, керівники... Але любов до пісні поєднала нас на все життя. Марія Василівна вже хоч не їздить до Згоран, зустрічає в Любомлі

колишніх хористів, як рідних. А Андрій Андрійович і зараз керує оновленим складом гурту «Водограй», який займає призові місця на багатьох конкурсах.

Та що там багато говорити. Ми, згоранці, мабуть заслужи-

ка — Терещук Ольга Володимирівна. Вона — директорка Шацької музичної школи. Яка це талановита людина! Останнім часом керує Згоранською хоровою капелюю, співає в церковному хорі, зачаровує слухачів сольним співом. А ще ми

« Не всі захоплені такою нашою незалежністю. Тому на працівників культури покладено особливу місію — відродити, зберегти і збагатити наше, українське. »

ли в Бога, що він посилає до нас таких талановитих працівників культури. Чого тільки варта теперішня завідувачка клубу Ляшук Олена Володимирівна! Вона і сама гарно співає, і мольд навколо себе гуртує. А які сценки показує разом із завідувачкою бібліотеки Повшук Катериною Миколаївною, завідувачкою клубу села Гупали Козачук Антоніною Адамівною, Сич Оксаною Миколаївною, Жалніною Лесею Миколаївною. Це ж справжні артисти! Вони частенько збирають односельців на різні свята — не тільки на День села. Не забувають і про пенсіонерів. Вітають з ювілеями, запрошують до участі в концертах.

Особливої уваги заслуговує ще одна наша односельчан-

вдячній за допомогу гурту «Бабул» в підготовці до концертів. Пані Ольга підбирає репертуар, проводить репетиції, бере участь у виступах.

Так, часи зараз нелегкі. На Сході гинуть люди. Але ми, українці, завжди співали. Про калину, вербу, про любов і журбу... На війні і в неволі співали.

Не всі захоплені такою нашою незалежністю. Тому на працівників культури покладено особливу місію — відродити, зберегти і збагатити наше, українське. Бажаємо їм міцного здоров'я, творчої наснаги і успіхів у цій нелегкій, але благородній справі.

Ветерани хору села Згорани Любомльського району. ■

«Просимо облаштувати зупинку біля геріатричного пансіонату»

Шановна редакціє! Ми, мешканці Луцького геріатричного пансіонату (вул. Теремнівська, 70), звертаємося до вас із такою проблемою

У нашому соціальному закладі проживає 150 чоловік — як кажуть, плюс-мінус, оскільки хтось помирає, а хтось поступає. Працюють більш як 100 осіб обслуговуючого персоналу. Виходить ніби середньої чисельності село. До нас приїжджають гості — друзі, приятелі, знайомі, родичі. Нерідко бувають діти, учні, студенти, представники організацій, працівники культури, віруючі різних релі-

гійних конфесій, волонтери, представники гуманітарних і благодійних організацій.

« Більшість водіїв маршруток, виявляючи чуйність, зупиняються біля пансіонату, тож зупинка визначилася сама по собі. »

І проблема наша — це відсутність біля пансіонату офіційно визначеної зупинки з накриттям. Немає де заховатись від негоди, дощу,

снігу, вітру. Найближча розташована досить далеко. А ми, як ви розумієте, люди з обмеженими фізичними можливостями. Більшість водіїв маршруток, виявляючи чуйність, зупиняються біля пансіонату, тож зупинка визначилася сама по собі. Нею користується й місцеве населення, яке проживає поблизу. Тому просимо за посередництвом «Газети Волинь» міську владу Луцька, щоб ця зупинка набула законності і тут можна було сховатися в негоду.

Від імені мешканців геріатричного пансіонату Олександр Сергійович БЕЛИХ. ■

Думки наших читачів

«ЩО НОВОГО В РІДНІМ КРАЮ У «ВОЛИНІ» ПРОЧИТАЮ!»

Добрий день, вельмишановний пане Згоранець! Заберу у Вас, редакторе, кілька дорогих хвилин, тому відразу вибачаюсь

Я проживаю у древньому селищі Олика 51 рік. 50 літ читаю цікаву, змістовну «Газету Волинь» («Радянську Волинь»). Я не волинянка. Приїхала із краю, де в струнких «смерічках є щось ніжно-дівоче»... з Прикарпаття наприкінці 1968-го, а в січні наступного у скромну квартиру інтелігентів (чоловік — лікар, я — вчителька) прилетіла з новорічним вітанням ластівочка мила — «Радянська Волинь» — газета, яка мене день у день знайомила із життям чарівного куточка України — Волиню. І вже впродовж пів століття ми міцно дружимо.

Люблю «Волинь». Кожного вівторка і четверга чекаю на свою шановану гостю. Переживала, щоб раптом з нею так не сталося, як із ківерцівською газетою «Вільним шляхом». Я дякую Вам, пане Олександр, що дали прихисток нашій районці. І дуже прикро мені, що не всі розуміють (навіть керівники), що таке газета, яка її місія в суспільстві, тому, не задумуючись, могли «лягнути», що вона мені не потрібна. Дякую Вам, що редактор «Вільним шляхом» Людмила Якимчук може знову говорити з краєзнавцями у додаткові «Доброго дня, ківерчани!» Ви дали нашій районці нове життя, адже тепер її читають і волиняни, і рівненчани. А ще, пане Олександр, вдячна Вам за статтю «Златі. На повноліття. І в 2043». Ви говорите не тільки з маленькою дівчинкою. Це Ви, Олександр Олександровичу, адресуєте свої слова всім нам. Якого глибокого змісту ця стаття! Укотре перечитую публікацію і завжди знаходжу для себе щось нове — повчальне...

50 років — такий мій читачий стаж. Колись і я посилала замітки у «Волинь». На одній із обласних конференцій, приуроченій Дню преси, незабутній

Дякую за щочетвергове вітання «Доброго дня, ківерчани!».

Полікарп Шафета вручив мені маленький радіоприймач. Яка це була несподіванка! Отримати з рук самого редактора нагороду! За участь у творчих конкурсах, організованих «Ленінським шляхом», одержала третю пре-

ездатний, талановитий, закоханий у свою професію колектив, який творить газету. Цікаві рубрики, неординарні назви закликають читача вдуматися в кожне слово, осмислити кожну інформацію, яку сповіщають

«І дуже прикро стає, коли чую: «А що в тій газеті читати? В інтернеті подивлюся». «Як що читати? — думаю. — А навіть гарне вітання «Доброго дня вам, люди!» уже поліпшує настрій, заохочує дізнатися, як живуть країни».

мію в 1984 році, а за робількорівську діяльність у 1982-му — літературну премію. Від «Волині» також отримала подарунок — мішок цукру (3-тє місце), а 500 гривень вручили мені Костя Гарбарчук і Людмила Якимчук. Це був справжній сюрприз! Повірте, не задля нагороди передплачую видання. Я не можу розлучитися з «Волиню». І дуже прикро стає, коли чую: «А що в тій газеті читати? В інтернеті подивлюся». «Як що читати? — думаю. — А навіть гарне вітання «Доброго дня вам, люди!» уже поліпшує настрій, заохочує дізнатися, як живуть країни. У вас, пане редакторе, бо-

журналісти. Отож і я з радістю розгортаю газету вже не один день, не один рік, бо «Що нового в ріднім краю У «Волині» прочитаю, Тому з радістю до рук Цей чудовий беру друк». Хай щастить Вам, усьому колективу і тим дочірнім додаткам «Читанка для всіх», «Так ніхто не кохав», «Цікавій газеті на вихідні» (теж передплачую) та нашій «ківерчанці» не на один рік, а на довгий вік. Здоров'я, радості, наснаги, мудрості, добра і гарного читача від душі щиро зичу всім вам! **Марія ПНЕВСЬКА смт. Олика Ківерцівського району. ■**

У номер!

Фото з сайту Рівненської ОТГ.

Кожна крапля донорської крові може врятувати життя.

Понад 30 селян здали кров для хворих земляків

У Гушанську амбулаторію Рівненської громади Любомльського району з Володимира-Волинського завітали працівники Волинської обласної станції переливання крові

Леонід ОЛІЙНИК

Кожен охочий мав змогу здати кров для тих, хто цього потребує. Підтримали ініціативу й працівники апарату сільської ради. Вони вже не вперше долучаються до такої акції. Спочатку всі донори були обстежені терапев-

втом, здали кров з пальця для визначення рівня гемоглобіну та групи крові. Далі відбулася сама процедура донорства. Згодом донорів пригощали солодким чаєм та печивом. Усі отримали по 70 гривень та довідку, яка дає звільнення від роботи в день здачі крові та доплюсовує до відпустки один день. ■

РЕКЛАМА

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу в околицях м. Лодзі. ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування. Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень. ✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії. ✓ Безкоштовні обіди, чай, кава. ✓ Житло: 325 грн/міс, хороші умови проживання. Зустрічає наш координатор. Беремо по візах і по біометрії. Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажані можуть подаватися на карту побиту. Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

Ніхто мене «не здавав» — я сама вирішила доживати віку в пансіонаті

Доброго дня всім працівникам редакції улюбленої «Газети Волинь». Колись давно я неодноразово писала в газету, надсилала відгуки на окремі матеріали. А зараз звертаюся з іншої причини

Народилася, виросла і провела майже половину свого життя в селі Довгів Горохівського району. А працювала вчителькою в Бранах. Та доля розпорядилася так, що довелося залишити рідний край і виїхати на Схід України. Роки

минали, все було добре. І ось на поріг нашої оселі прийшла біда: захворів коханий чоловік і помер. Але біда сама не ходить — одразу покликала другу: я стала калікою, отже, немичною. Нікого з рідних — ні моїх, ні покійного чоловіка — поруч не було. Звичайно, мені виділили працівника соцслужби, допомагали сусіди, друзі. А рідні кликали повертатися на малу батьківщину. Продала квартиру і переїхала жити до сестри в Журавники на Горохівщині. Чоловік її, який найбільше просив мене повертатися сюди (був дуже доброю людиною), за місяць до мого приїзду помер. Пле-

мінник Сергій (син сестри) змушений був поїхати на заробітки, щоб якимось утримувати сім'ю. Тож ми із сестрою жили вдвох. Важко було. А коли повернувся племінник із заробітків, забрав мене

«Сергій дзвонить, відвідує мене. За це дякую.»

жити до себе. Я погодилася, бо ж буває так, що сама не можу ні одягнутись, ні роздягнутись, ні вийти на вулицю. А вони молоді, і двоє ді-

ток у них, то є кому допомогти і веселіше... Та з часом я відчула себе зайвою, бо ж звикла жити у русі, в спілкуванні, а тут — все сама. Бо й дружина племінника захворіла, і їй потрібна була допомога. Тож я перебралася до сестри, а потім вирішила оформитися в Луцький геріатричний пансіонат.

Для цього потрібно було зібрати багато паперів-довідок. І знову проблема: самій це зробити несила. Потрібно було просити допомоги в чужих людей. З певних причин називати своїх помічників не буду, але, користуючись нагодою, всім щиро дякую. Племінник Сергій дуже не хотів, щоб покидала його дім. І сварив, і відмовляв, і просив. Тому не залучала його, щоб мені допомагав. Та й часу вільного він не мав.

Ось я і підійшла до того, чому пишу листа. Дуже часто, а правильніше завжди, звинувачують рідних, коли хтось потрапляє в будинок для престарілих. І сама вже встигла почути таке, що мене сюди «здали». Тому звертаюся до газети, щоб довести до відома всіх, хто так вважає: це моє рішення, на якому я наполягала. Сергій дзвонить, відвідує мене. За це дякую.

Ще зовсім мало часу я перебуваю в пансіонаті, ще не з усіма знайома, але вже побачила, що тут працюють дуже хороші люди під керівництвом директора цього закладу Алли Гнатюк. Спасибі всім за турботу та допомогу самотнім і немичним.

З повагою Людмила БУРЦЕВА (СИДОРУК). ■

■ Футбол

І на «МанСіті» знайшовся МанСоломон!

Перед заключним туром «Шахтар» одноосібно посідає друге місце в групі — прохідне в лігочемпіонівську весну...

Манор Соломон — чемпіонам Англії: «Отримайте і розпишіться!»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ліга чемпіонів. Група С. 5-й тур. «Манчестер Сіті» (Манчестер, Англія) — «Шахтар» (Донецьк, Україна) — 1:1 (1:0 — Ілкай Гюндоган, 56 хв; 1:1 — Манор Соломон, 69 хв).

26 листопада. Манчестер. Стадіон «Етіхад». 52020 глядачів. Головний суддя Славко Вінчич (Словенія).

Минулого сезону «гірники» двічі поступилися «МанСіті» у груповому турнірі ЛЧ: просто розгромні 0:3 у Харкові — та вже відверто знущальні 0:6 у Манчестері.

Нинішній розіграш підопічні тепер уже Луїша Каштру почали за тим самим «графіком»: домашня поразка 0:3... На щастя, цього разу на виїзді все для «Шахтаря» склалося набагато вдаліше — 1:1.

Пропустивши в дебюті другого тайму від німця турецького походження Ілкай Гюндогана, гості невдовзі відігралися завдяки голу ізраїльтянина Манора Соломона, який вже вдруге забиває надважливий м'яч, вийшовши на поле з лави запасних. Перший — та ще й переможний — був у другому турі у ворота «Аталанти»! Неймовірно, але і в тому, і в нинішньому випадку філігранний пас йому видавав бразилець Додо.

В іншому матчі групи С італійська «Аталанта» приймала загребське «Динамо» й здобула свою першу перемогу

в турнірі — 2:0. Руслан Маліновський вийшов на заміну лише на 90-й хвилині...

Тож у заключному турі 11 грудня у Харкові перемога над «Аталантою» гарантуватиме «Шахтарю» путівку в лігочемпіонівську весну. У випадку ж нічиєї «гірників» доля другої перепустки в 1/8 залежатиме від результату паралельного поєдинку в Загребі.

Турнірна таблиця групи С							
М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Манчестер Сіті»	5	3	2	0	12-3	11
2	«Шахтар»	5	1	3	1	8-10	6
3	«Динамо» (Загреб)	5	1	2	2	9-9	5
4	«Аталанта»	5	1	1	3	5-12	4

« — Ми зіграли просто фантастично. Говорю це геть про всіх хлопців, — не приховував емоцій після матчу наставник «Шахтаря» Луїш Каштру. »

ЗА ВОРОТАМИ

Хосеп ГВАРДІОЛА,
головний тренер
«Манчестер Сіті»:

«Сім разів поспіль виходити в плей-оф — це справді багато. Проте далі турнір буде геть іншим... Але до Загреба вирушимо з наміром перемогти. З поваги до «Шахтаря» й «Аталанти» ми повинні це зробити.

Я багато разів грав проти «Шахтаря» — з «Барселеною», «Баварією» та «Сіті». Вони на вершині в Україні, а Україна впевнено кваліфікувалася на Євро. Також у цьому клубі багато талановитих бразильців, тому нам сьогодні було непросто...».

Луїш КАШТРУ,
головний тренер
«Шахтаря»:

«Ми зіграли просто фантастично. Говорю це геть про всіх хлопців. Могли перемогти, міг і суперник. Рахунок 1:1, мабуть, є заслуженим результатом для обох команд. Тепер усе вирішиться у матчі з «Аталантою».

Результати 15-го туру УПЛ: «Шахтар» — ФК «Львів» — 4:1; ФК «Олександрія» — «Зоря» — 1:0; СК «Дніпро-1» — «Ворскла» — 1:0; «Карпати» — «Олімпік» — 1:2; «Колос» — «Десна» — 2:0; «Динамо» — ФК «Маріуполь» — 3:0. ■

Турнірна таблиця Української Прем'єр-ліги							
М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Шахтар» (Донецьк)	15	14	1	0	44-7	43
2	«Динамо» (Київ)	15	9	3	3	31-9	30
3	«Зоря» (Луганськ)	15	8	4	3	29-13	28
4	«Десна» (Чернігів)	15	8	3	4	21-10	27
5	ФК «Олександрія»	15	8	3	4	18-14	27
6	«Олімпік» (Донецьк)	15	5	3	7	14-24	18
7	ФК «Маріуполь»	15	4	5	6	14-24	17
8	«Колос» (Ковалівка)	15	5	2	8	12-27	17
9	СК «Дніпро-1» (Дніпро)	15	4	3	8	15-22	15
10	«Карпати» (Львів)	15	2	5	8	12-23	11
11	ФК «Львів»	15	3	2	10	11-28	11
12	«Ворскла» (Полтава)	15	2	2	11	9-29	8

Кращим бомбардиром першості є гравець «Шахтаря» Жуніор Мораес — 14 голів.

■ Зверніть увагу!

Два волинські підприємства увійшли до топ-10 експортерів молокопродуктів з України

Зараз наша країна займає 6-те місце в Європі за обсягами експорту вершкового масла, 8-ме — молока та 10-те — сирів. Попри це Україна все ж більше купує сирів, ніж продає їх на зовнішньому ринку

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

Як інформує agronews.ua, найбільшим експортером молокопродуктів став «Вінницький молочний завод «Рошен». За першу половину року це підприємство отримало 550—600 мільйонів гривень від торгівлі за кордоном.

До рейтингу потрапили й два волинські підприємства «Комо-Експорт» та «Рожищенський сирзавод», які зайняли відповідно четверте та десяте місця.

Загалом список найбільших експортерів молочної продукції виглядає так:

1. «Вінницький молочний завод «Рошен» — 550—600

« До рейтингу потрапили й два волинські підприємства «Комо-Експорт» та «Рожищенський сирзавод». »

- млн грн;
- 2. «Мілклэнд Інтермаркет» — 300—350 млн грн;
- 3. «Яготинський маслозавод» — 200—250 млн грн;
- 4. «Комо-Експорт» — 200—250 млн грн;
- 5. «Лакталіс-Україна» — 150—200 млн грн;
- 6. «Доменік» — 100—150

- млн грн;
- 7. «Фуд Девелопмент» — 100—150 млн грн;
- 8. «Куп'янський молочноконсервний комбінат» — 100—150 млн грн;
- 9. Дочірнє підприємство «Ружин-Молоко» — 95—100 млн грн;
- 10. «Рожищенський сирзавод» — 90—95 млн грн.

Крім того, за розрахунками аналітичного агентства «Інфагро», у 2019 році очікується скорочення експорту майже на 30%, а імпорт всіх молочних, молокомісних продуктів підвищиться більш ніж на 50%. ■

РЕКЛАМА

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ ПРОЄКТУ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ТА ЗВІТУ ПРО СТРАТЕГІЧНУ ЕКОЛОГІЧНУ ОЦІНКУ

Повна назва документа державного планування: проєкт документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку детального плану території земельної ділянки для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, яка розташована за межами населених пунктів Холонівської сільської ради Горохівського району Волинської області.

Орган, що прийматиме рішення про затвердження документа державного планування: Горохівська РДА.

Передбачувана процедура громадського обговорення: відповідно до ст. 12 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» громадське обговорення звіту про стратегічну екологічну оцінку та проєкт документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку детального плану території земельної ділянки для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, яка розташована за межами населених пунктів Холонівської сільської ради Горохівського району Волинської області, розпочато від дня їх оприлюднення, а саме 28.11.2019 року на сайті Горохівської РДА та триватиме до 27.12.2019 року.

Відповідно до ст. 12 Закону «Про стратегічну екологічну оцінку» громадськість у межах строку громадського обговорення має

право подати в письмовій формі (в тому числі в електронному вигляді) зауваження та пропозиції до проєкту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку. Всі зауваження і пропозиції до проєкту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду замовником. За результатами розгляду замовник враховує одержані зауваження або вмотивовано їх відхиляє.

Ознайомитися з проєктом документа державного планування та звітом про стратегічну екологічну оцінку, а також отримати додаткову інформацію можна за адресою: 45700, м. Горохів, вул. Шевченка, 17.

Зауваження і пропозиції до проєкту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку подаються за адресою: 45700, м. Горохів, вул. Шевченка, 17.

Відповідальна особа: Нікітіна Катерина Геннадіївна (email: kinikitos@gmail.com).

Строк подання зауважень і пропозицій становить 30 днів, тобто до 27.12.2019 року включно.

Пропозиції та зауваження, подані після встановленого строку, не розглядаються.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається будинок в с. Угринів Горохівського району зі всіма надвірними спорудами. Є газ, вода, парове опалення, а також туалет, душева кабіна. Ціна за домовленістю. Тел. 050 68 74 120.
- Продається двокімнатна велика квартира в Луцьку. Тел. 098 66 06 303.
- Терміново продається приватизована земельна ділянка 0,17 га с/г призначення. 1 км від Луцька, можливо під забудову. Комунікації поруч. Ціна договірна. Тел. 096 11 33 905.
- Продається будинок неподалік від Луцька. Тел. 096 40 13 120.
- Продається будинок з господарськими спорудами (с. Полонка Луцького району). Є газ, вода, 0,11 га землі, біля річки. Ціна договірна. Тел. 066 99 39 549.
- Продаються у Луцьку (район вул. Дубнівської) два утеплені будинки на одному подвір'ї (72 кв. м і 35 кв. м, усі зручності). Є два сараї, льох, 0,06 га городу. У дворі — бруківка. Тел.: 095 82 56 503, 099 47 62 577.
- У с. Маковичі Турійського району продається недобудована хата. Є 1 га землі. Тел. 096 17 56 571 (з 11.00 до 17.00).
- Продається огорожена садиба (велика хата, гаражі, господарські будівлі, 0,25 га городу, є усі комунікації). Житловий масив с. Тарасове (200 м від Луцька). Тел. 067 49 82 214.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам трактор МТЗ-80. Велика кабіна, 1994 р. в., технічно справний. Тел.: 050 81 61 754, 068 06 03 282.

- Куплю двигун-барабан. Тел. 068 56 40 474.
- Продам у доброму стані прес-підбирач «Джон Дір-332», зернозбиральний комбайн «Клаас Консул», картоплезбиральний комбайн «Анна», а також зерно пшениці, пшеничну солону в тюках. Ціна договірна. Тел. 097 56 55 380.
- Продам трактор МТЗ-80, 1992 р. в., у доброму стані, є документи. Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Продам у доброму стані трактори Т-25, привезений з Польщі, а також китайський. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.
- Продається різна с/г техніка: картоплезбиральні комбайни, картоплекопачки, дискові борони, ґрунтофрези, косарки, сінограбарки, обприскувачі, розкидачі міңдобри́в, сівалки, зернозбиральні комбайни, прес-підбирачі. Тел.: 067 93 46 442, 095 15 53 666.
- Продам: ґноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплекопачки, картоплекомбайни, сівалки, сінограбарки, розкидачі міңдобри́в, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.
- Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбай-

ни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), сажалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), ґноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам: жом, торфобрикет, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, ґній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам: торфобрикет, вугілля (сортове і для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 43 84 608, 098 48 13 899.
- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізні та необрізні), рейки монтажні (в наявності, а також на замовлення). Є дрова м'яких порід (вільха, осика) та твердих (ясен, граб, береза), відходи, обаполи. Доставлю. Тел.: 095 57 21 004, 068 41 10 458, 093 11 47 595.
- Продам: жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щєбінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щєбінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам: щєбінь різних фракцій, відсів, пісок, цеглу, блоки, клей для блоків, цемент. Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 52 99 520, 068 72 12 229.
- Продам: жом, дрова (рубані, чурки, метрові), торфобрикет, торфокрихту, пісок, щєбінь, відсів, цеглу, ґній, землю на вимостку. Доставлю по області. Вивезу будівельне сміття. Послуги автомобілем ЗІЛ та «Бобкат». Тел.: 099 62 16 400, 068 20 84 863.

• Продам: жом, ґній, дрова рубані, пісок, щєбінь, цеглу, відсів, землю на вимостку, торфобрикет, торфокрихту. Доставлю по області. Вивезу будівельне сміття. Послуги автомобілем ЗІЛ та «Бобкат». Тел.: 050 94 14 824, 096 60 12 782.

- Продам кобилу (10 років). Недорого. Тел.: 067 75 35 548, 050 19 39 526.
- Куплю бика. Дорого. Тел.: 067 75 35 548, 050 19 39 526.
- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лоша́т, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.
- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Дорого куплю корів, биків, коней, лоша́т. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю картоплю (велику та насінневу), квасолі, буряк, моркву, часник. Тел.: 096 72 66 046, 095 87 55 379.

ПОСЛУГИ

- Чистка подушок, ковдр та перин. Кварцюю, пересипаю, перешиваю. Під'їзд до кожного двору. Тел.: 066 70 45 841, 096 17 01 933.
- Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзітного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Втрачений земельний сертифікат (серія ВЛ №033659 від 03.07.1996 р.), виданий на ім'я Бутейко Марія Іванівна, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Фіндлінг Андрій Олександрович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Луцьким РУСЗН 03.10.2012р. на ім'я Новосад Вадим Євгенович, вважати недійсним.
- Втрачений диплом (серія В17 №191812 від 30.06.2017р.), виданий на ім'я Кузьмич Марина, вважати недійсним.

ВИДАЛЕННЯ АВАРІЙНИХ ДЕРЕВ.

Тел. 067 332 38 92.

НА РОБОТУ В ПОЛЬЩІ ПОТРІБНІ ЧОЛОВІКИ, ЖІНКИ (СІМЕЙНІ ПАРИ)

Є багато вакансій. Висока заробітна плата. Хороші умови.

Тел.: 0665298726, 0950065238.

ПРОДАЄТЬСЯ ХАТА В СЕЛІ ПІСКИ ГОРОХІВСЬКОГО РАЙОНУ.

Є присадибна ділянка 0,15 га.

Ціна за домовленістю.

Тел. 0971552622.

ПП БУРМАКА Н. П.

30 листопада та 7 грудня відбудеться індивідуальний прийом лікарями ефективного лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ІГРОМАНІЇ, НАРКОМАНІЇ ТА ЗАЙВОЇ ВАГИ лікування - анонімно

м. Луцьк, просп. Волі, 6 (Федерація профспілок), www.nadiya.com.ua, тел.: (0332) 75-11-75, 20-05-55, моб.: 095-808-20-53, 098-388-88-36.

м. Рівне, тел. (0362) 43-57-58. Центральный офіс: Черкаси, вул. Ложешнікова, 1/1, (0472) 63-16-16, 63-25-28. Ліцензія Серія АВ № 539362

МІНІТРАКТОРИ З ГАРАНТІЄЮ ТРИ РОКИ

Міні-трактори від 52 500 грн. Доставка безкоштовна. Оплата після отримання трактора.

033 27 01 798
067 48 53 994

Купуйте у виробника, це безпечно, вигідно і надійно

www.трактора.укр www.tdtz.in.ua

Портативний обігрівач з пультом

990 грн 399 грн Підключається напряму до розетки! Для будинку, квартири, офісу, дачі, гаража. Споживає в 5 разів менше електроенергії, ніж звичайні обігрівачі, завдяки енергозберігаючому нагрівальному елементу 400 Вт/год. Безшумний, безпечний (програмований 12-годинний таймер, автовідключення). Має вбудовану систему захисту від перегріву. Два режими обдуву. Регульований термостат: 15° С до 32° С. Для обігріву до 20 кв. м. Розмір: 8x15x9 см. Гарантія 12 міс.

Акція! Отримайте у ПОДАРУНОК професійне точило для ножів та ножиць! При купівлі від 2-х штук отримайте у ПОДАРУНОК годинник-нічник «куб», що світиться різними кольорами, будильник, термометр, календар!

(067) 840-51-67, (099) 170-15-87, (063) 216-74-51

ТЕЛЕФОНУЙТЕ від 9:00 до 18:00

Акція діє до 07.12.2019 р. Доставка «Укрпоштою» (4-10 днів) та «Новою Поштою» (2-4 дні). Оплата під час отримання. Вартість доставки від 40 грн за тарифами служб доставки. Обмін/повернення коштів протягом 14 днів з дня отримання.

ЛЮБИТЬ! НЕ ЛЮБИТЬ

Ведуча рубрики
**Катерина
ЗУБЧУК,**
заслужений
журналіст України.

■ Ніхто, крім тебе

Фото з сімейного архіву родини ДЕМЕНІКІВ.

Сімейний альбом зберіг пам'ять і про те, якими були молодята у день весілля.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

На обійсті Деменіків навіть екскурсії бували, бо тут є на що подивитися.

А ПОВІНЧАЛИСЯ ВОНИ ТАЄМНО — СВІДКАМИ БУЛИ ЛИШЕ СВЯЩЕННИК І БОГ

Бо хоч і брали церковний шлюб у 1985-му, як пригадують Анатолій і Любов Деменіки, котрі живуть у селі Переспа Рожищенського району, все ще був час, коли за це «можна було і з роботи полетіти». Сьогодні, як і 34 роки тому, подружжя переконане, що, давши обітницю бути вірними впродовж усього життя, від неї не можна відступати

Катерина ЗУБЧУК

**«СТАНЕШ МОЄЮ
ДРУЖИНОЮ», — СКАЗАВ
ЛЮБИ, ЯК ТІЛЬКИ
ПОЗНАЙОМИЛИСЯ»**

Вони могли ніколи не зустрітись, бо ж Анатолій жив у Переспі, а його майбутня дружина виросла на Львівщині — у селі Лавриків Жовківського району. Але, видно, сам Бог їх вів усе ближче одне до одного. Після школи дівчина вибрала для навчання Володимир-Волинське педагогічне училище, а коли одержала диплом учителя початкових класів, її направили на роботу на Волинь — у Рожищенський район. Працювала два роки у селі Береговому.

В Анатолія після школи була армія (служив у Смоленську, Каунасі). Повернувся зі строкової у 1984-му. Коли зустрівся з Любою, мав 21 рік.

— Познайомився ми на весіллі, — каже чоловік. — Моя родичка заміж йшла у Береговому.

— А я, — додає Люба, пригадуючи той день, — прийшла до клубу подивитися на молодих, гостей. Бо ж яка ще забава в селі? Там Толик мене й побачив. Я, якщо вже відверто, то й уваги на нього

не звернула, коли заговорив зі мною. «Нащо мені такий малий?» — подумала.

— Зате, — вступає в розмову Анатолій, — у мене язик добре підвішений. А що це ж весілля — трохи випив, осмілів, то тут же і сказав Любі: «Будеш моєю дружиною». Вона, бачив, до сказаного скептично поставилася. На цьому спілкування закінчилося, бо мене з гостями відправили в Переспу, хоч й не дуже хотів прощатися з дівчиною, яка сподобалася. Але я настирливий. Постановив собі, що Люба має бути моєю дружиною, і йшов до цього.

Як впливає з подальшої розмови, ще й відбив дівчину у свого однокласника, і той дотепер це згадує. А ще, судячи з того, що в квітні 1985-го двоє молодих людей познайомилися, а в серпні уже було їхнє весілля, події розвивалися швидко. Лише декілька місяців вони зустрічалися. Їздив Анатолій у Берегове уже не просто на дискотеку, як і багато хлопців, а до своєї Люби. І скоро запропонував їй руку і серце.

— Як освідчувався, то вже забулося за стільки літ. Квіти точно були, бо як же інакше. А от чи припадав на коліно, то й не пригадую, — каже, смі-

ючись, чоловік. — Але, як бачите, Люба відповіла згодою.

І тут якраз доречно дати слово матері Анатолія пані Антоніні. Бо те, що вона сказала, — ще один штрих до того, що в житті все так складалося, аби волинянин і галичанка зустрілися.

— Після армії мій Толик надумав у Ленінград їхати. Там, як йому сказали в частині, де служив, можна було на військовому заводі влаштувати-

«Свекруха з першого погляду вподобала Любу. І сама собі сказала: «Буде вона наша»».

ся, ще й у гуртожитку поселитися. Та якби сам збирався в дорогу — а то ж і дівчина з сусіднього села їхала з ним. Ото, думаю, — і все. Подасться з дому, жениться — тільки й бачила. Не пустили ми з чоловіком його. «Били» на те, що у нас літа вже до старості біжать — як без нього будемо доживати (маємо дочку, але у неї на той час уже своя сім'я була). І Толик послунався.

А ще пані Антоніна пригадала, як одного дня, коли

син уже зустрічався зі своєю майбутньою дружиною, він сказав, що Люба якраз у Переспі є — «можеш побачити її». І вона пішла у центр села, щоб подивитися на свою невістку.

Як то було, уже сама Люба розповіла:

— Стою на автобусній зупинці. Бачу якісь дві жінки з-за магазину виглядають. Потім, уже після весілля, розповіла мені свекруха, що то за «розвідка» була.

— А я, — додає пані Антоніна, — з першого погляду вподобала Любу. І сама собі сказала: «Буде вона наша».

**«НА ЛЬВІВЩИНІ, У МОЄМУ
РІДНОМУ СЕЛІ, МИ ДАЛИ
ОБІТНИЦЮ ЛЮБОВІ Й
ВІРНОСТІ»**

З батьками їхав Анатолій на заручини у Лавриків. Власне, Люба їх везла, бо ж не знали вони, де те село. Потягом — до Львова, потім — на Жовківщину. А як приїхали вже назад додому, то, пригадує мати Анатолія, зійшовши з поїзда, зустріли одну переспівську вчительку, яка, певно, знаючи, що в них іде до весілля, спитала, з чим вертаються. «З добром», — відповіла їй пані Антоніна. Дали згоду батьки Люби на її заміжжя.

Весілля було в Переспі. У невістки прийшла Люба. Прийняли її свекри, як рідну дочку. А мені хочеться почути, чи ж вінчалися молоді.

— Аякже, — каже Люба. — На другу неділю після весілля поїхали ми знову в моє рідне село на Львівщину. Мама домовилася зі священником, і він благословив наш шлюб. Нікого, до речі, у церкві не було — тільки ми з чоловіком.

Тож і фотознімків із таїнства вінчання у подружжя нема, бо все в секреті трималося. Люба тоді працювала у Берегівській школі — і директором була, і вчителькою, Анатолій — завгоспом у Переспівській. Хоч то і був уже час перебудови, з роботи, як кажуть сьогодні наші герої, можна було полетіти. Коли діти народилися, то їх теж хрестили потайки. Сина Тараса — у Рудці Козинській, де тоді у церкві правив Ніфонт — згодом знаменитий владика. А дочку Віту — у Рожищі: забрали з лікарні з пологового відділення і відразу понесли до храму.

Про те, який то був час, свідчить спомин Анатолія:

— Якогось дня, невдовзі після того, як ми похрестили Тараса, бачу, зупиняється легковик у центрі Переспи і виходить Ніфонт. «Толик», — він до мене гукає і йде в церковному облаченні. А мені хоч віткати. Я сховався за машину. А Ніфонт таки кличе. Мусив підійти я до нього. Священник сказав, що ми у церкві покривало забули: мовляв, приїдьте, заберіть. Нікуди ми, звичайно, не їздили...

Це той випадок, коли чоловікові і сьогодні, як сам каже, незручно за себе. Ось так і доводилося жити подвійним життям. Усі в основному хрестили дітей, але це було таємницею.

**«У БУРЕМНІ ДЕВ'ЯНОСТІ
НЕПРОСТО ДОВЕЛОСЬ
РОСТИТИ ДІТЕЙ»**

— Я дуже плакала, як дізналася, що буде друга дитина, — розповідає Люба. — І, чесно, не хотіла народжувати, бо син ще був зовсім маленьким. Але завдяки свекрусі все сталося так, як сталося. Вона наводила мені приклади, що і в того, і в того мала різниця у віці дітей. І заспокоїла мене. Тепер дякую Богу, що маємо з чоловіком і сина, і дочку. Уже четверо онуків вони нам подарували...

Закінчення на с. 13

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРИ

Ніщо так не засмучує людину, як самотність. Особливо коли ти вже на пенсії, коли менше можливості з кимось спілкуватися. Діти виросли, живуть окремо, вони заклопотані своїми сім'ями. Я вдова. Познайомлюся з порядним, добрим чоловіком, бажано теж вдівцем, щоб бути одне одному надійною опорою у нашому непростому житті. **Мій тел. 0687789691.**

Самотня жінка, яка за довгий час свого життя втомилася від самотності, хоче, щоб відгукнувся розумний, порядний, вірний чоловік віком від 40 до 55 років, зростом не нижче 180 сантиметрів. Мрію зустріти чоловіка, забезпеченого житлом, з яким можна було б прожити відпущені Богом роки. **Мої тел.: 0969811360, 0507200590.**

Сільський чоловік, за професією будівельник, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (57 років, зріст 170 сантиметрів, вага 75 кілограмів). Познайомлюся із самотньою жінкою-волинянкою із сільської місцевості. **Мій тел. 0988728167.**

Мені 60 років, зріст 162 сантиметри, вага 59 кілограмів. Живу в селі неподалік Луцька. Хотів би познайомитися з жінкою віком до 55 років. Якщо ваша душа прагне бути любимою і любити, якщо мрієте створити сім'ю, є порядною і не цурається праці, то все в нас може скластися. **Мій тел. 0961077892. ■**

■ Ніхто, крім тебе

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Є на обійсті Деменіків і колиба – справжній домашній музей, в затишку якого збирається родина.

Закінчення. Початок на с. 12

А що у буремні, як то кажуть, дев'яності роки не просто було ростити дітей, то у подружжя Деменіків свої особливі спогади:

— У школі зарплату не платили. Іздили ми в Луцьк — возили на базар городину, щоб якусь копійку заробити. Дві корови тримали, то й молоком, сиром, сметаною торгували, — розповідає жінка.

Анатолій покинув школу — в колгосп пішов. Був завтоком. А згодом, як новеньку техніку з Білорусі привезли, то попросився за кермо трактора. Хоч з обробітком городу не було проблем. А в кінці 1990-х, коли криза почалася, — на заробітки в Росію їздив — і в Казань, і в Пітер.

— Як чоловік їхав з дому,

цигарками заробляв), то надивився, в оточенні якої краси люди живуть. А у нас біля хати малина росте. Перш Люба бунтувала, а потім разом зі мною корчувала ягідник, щоб було де облаштувати альпійську гірку, поселити декоративних лелек, казкових героїв.

Чоловік, у якого, як каже дружина, золоті руки, до речі, самоучка. А майстерня у нього така, що, як говорить він жартома, і літак може скласти.

«Я НАВІТЬ ДУМКИ НЕ ДОПУСКАЮ, ЩО МОЖНА РОЗЛУЧИТИСЯ»

Ми говорили, звичайно, про те, що тримає сім'ю, якими мають бути стосунки, аби ось так пройти через усі випробування і залишитися люблячою парою.

— Треба вміти прощати, — сказав Анатолій.

— І вміти вибачитися, — додає Люба. — Можна погніватися (не без того), але куди «з одного човна» подінешся? Зробила вечерю і кличу чоловіка їсти. Сіли за стіл і забули про той гнів. Я навіть думки не допускаю, що це можна розлучитися, шукати якогось іншого чоловіка. Він — один на все життя. Дали обітницю, коли брали церковний шлюб, то не можна відступати від неї.

Подружжя тішиться, що мають таких добрих дітей. А про те, що дорожать прожитими літами, свідчить спогад жінки про їхнє срібне весілля:

— Ми як повінчалися, то купили у Львові пляшку молдавського коньяку і постановили, що вип'ємо його, коли проживемо у парі 25 років. І до срібного весілля ніхто не зачепив, хоч, може, часом і треба було, коли неждано гості приходили. А на срібному весіллі і самі скуштували, і всіх гостей, яких запросили, почастували. То було символічно — як причастя. Якщо доживемо до серпня 2020, то знову зберемо найрідніших і близьких людей на своє родинне свято.

З побажаннями діждатися гарного ювілею ми попросилися. А гостям, яких запросять Деменіки, ось така підказка: через 35 років подружнього життя святкують полотняне або коралове весілля. Колись була одна назва «полотняне». Та комусь здалося, що це звучить надто бідно, тоді й додалася ще одна ознака — коралове. Сім'я, яка пройшла через роки, це як великий гарний кораловий риф, який утворився упродовж тривалого часу. ■

■ Почуття славетних

«Наша любов — то подарунок від Бога»

Італійському кінопродюсеру Карло Понті всесвітню популярність принесли фільми з участю його дружини — актриси Софі Лорен. Цей тандем став одним із найбільш міцних та успішних у всій історії кінематографа — пара не розлучалася ні на зйомках, ні за межами знімального майданчика більше 50 літ

Марина ЛУГОВА

Коли вони вперше зустрілися, Софії Шиколоне було всього 16 років, а Карло Понті — 38. Вона брала участь у конкурсі краси, а він був членом журі. На той момент Понті вже став успішним кінопродюсером і побачив у юній красуні потенційну кінозірку. Правда, на його думку, їй варто було б схуднути і вкоротити ніс. Дівчина категорично відмовилася змінювати свою зовнішність за допомогою пластичної хірургії, сказавши: «Немає такої артистки, якій заважав би власний ніс».

Акторка стала для нього справжньою Галатеєю: він навчав її правильно говорити (у Софії був сильний неаполітанський акцент), одягатися, ходити, фарбуватися, вести світські бесіди. Карло Понті змушував Софі читати книги

«Карло Понті змушував Софі читати книги з історії мистецтв і вчити іноземні мови, найняв їй стиліста і педагога з етикету.»

з історії мистецтв і вчити іноземні мови, найняв їй стиліста і педагога з етикету. Завдяки його старанням вона отримала свої перші ролі в кіно, а до середини 1950-х років Софі Лорен (цей псевдонім теж придумав продюсер) уже була зіркою екрану і секс-символом Італії. Актриса визнавала, що своїм успіхом у кінематографі зобов'язана Карло Понті: «Мало того, що цей чоловік — кохання всього мого життя, він ще й дав мені напрям. Коли ми зустрілися, я потребувала людину, яка не просто про мене піклується, але й допомагає знайти сенс життя. Зустріч із Карло була дивом».

Їх пов'язували не тільки професійні стосунки. Спочатку їхній роман був таємним — продюсер був одружений і виховував двох синів. Через кілька років він все ж таки зважився розлучитися з дружиною і зробити пропозицію своїй Галатеї, проте Ватикан не давав дозволу на розлучення. Тоді закохані вирушили до Мексики, де Понті зміг розірвати перший шлюб і одружитися із Софі Лорен. Втім, в Італії його визнали недійсним, продюсера оголосили двоєженцем і затаврували ганьбою, закликаючи бойкотувати фільми з участю Софі Лорен.

З Італії їм довелося виїхати, оскільки Понті звинуватили ще й в ухильнні від сплати податків. До того ж петиції до Папи Римського з проханням визнати розлучення й укладення

Він став для неї другом, батьком, коханцем, продюсером.

нового шлюбу не мали ніякої дії. Карло Понті і Софі Лорен переїхали до Франції, одержали там громадянство і змогли нарешті офіційно оформити шлюб. Це сталося в 1966 році, через 16 років після їхнього знайомства. З тих пір вони завжди відзначали дві річниці весілля.

Проте на цьому труднощі в сімейному житті не закінчилися. Їхнє щастя затьмарювалося ще й тим, що акторка впродовж довгих років не могла завагітніти. Двічі у неї траплялися викидні, вона пройшла курс лікування від безпліддя, і лише у 1968 році у них нарешті з'явився довгоочікуваний спадкоємець — син Карло Понті-молодший. Майже весь термін вагітності актриса провела в ліжку, в лікарняній палаті однієї зі швейцарських клінік. Через 4 роки Софі народила ще одного сина — Едуардо. Їхній старший син став диригентом, а молодший — режисером. Ніколи в житті вона не відчувала себе такою щасливою. І говорила: «Любов, сім'я — єдине, що є для мене важливим. Ніщо, навіть Оскар, не принесло мені такого щастя і задоволення, як материнство. Це головна роль у моєму житті, перед якою все меркне».

Спочатку ніхто не вірив у щирість їхніх стосунків — дуже цей тандем нагадував взаємовигідну угоду: початкуючій актрисі союз із відомим продюсером давав безсумнівні переваги. Проте жодного разу за весь час існування їхнього шлюбу жоден із них не намагався його зруйнувати. Коли у Софі запитували, в чому секрет такого міцного і довговічного шлюбу, вона відповідала: «Тільки в любові. Коли є це почуття, ти вже не можеш вибирати. І постійно намагаєшся стати кращою для іншої людини. Ти відкриваєш красу того, кого любиш, його характер, його пристрасті, захоплення, поділяючи все це разом із ним».

Зіркове подружжя було нерозлучним до останніх днів. Карло Понті відійшов у засвіти у віці 94 роки. Вона ніколи не шкодувала про те, що присвятила все своє життя одному чоловікові — адже він був для неї всім — другом, батьком, учителем, коханцем і продюсером. На його похороні Софі Лорен сказала: «Наша любов була подарунком від Бога, якого удостоюються одиниці». ■

Передплатили — і виграли! *

Новими власниками призів від «Газети Волинь» серед читачів, які передплатили видання на увесь 2019 рік, стали:

150 грн — Фердолевська Антоніна Василівна (м. Рожище).

Годинник — Ярошик Софія Трохимівна (с. Залухів Ратнівського району).

Годинник — Богущ Сергій (с. Радехів Любомльського району).

* Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 грн із ПДВ.

І ВИ НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ — ВИПУСУЙТЕ ТА ВИГРАВАЙТЕ!
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС — 30000.

■ **Із глибини віків**

Завдяки журналістам «Волині» унікальна печатка шляхтича не потрапила за кордон чи в приватну колекцію

Наша газета разом із Любомльським краєзнавчим музеєм започаткували акцію «Стань другом музею»

Сергій НАУМУК

Цими днями його фонди поповнилися унікальною знахідкою — приватною печаткою. Її було випадково знайдено на дні одного із Шацьких озер. На жаль, наші музеї не настільки багаті, щоб мати вільні кошти для збирання предметів, що можуть бути гідно представлені на стендах. Тож редакція «Газети Волинь» вирішала допомогти, аби цікавий та добре збережений експонат не осів у приватній колекції, не «поплив» за кордон, а став окрасою експозиції. Відтак започатковуємо акцію «Стань другом музею». Ми профінансували купівлю печатки, і нині вона перебуває у фондах Любомльського краєзнавчого музею.

Сподіваємося, що ініціатива «Волині» буде підтримана тими, хто розуміє, що значить бути меценатом і справжнім другом музею. До того ж про всі ці благородні кроки ми напишемо на сторінках нашої газети та на сайті volyn.com.ua.

Чим же унікальна ця печатка, за що ми боролися? Директор Любомльського краєзнавчого музею Юрій Фініковський розповів, що для атрибуції звернулися до знаного фахівця в галузі сфрагістики (науки про печатки), доктора історичних наук Андрія Гречила.

Львівський учений повідомив, що йдеться про типове приват-

Тепер цей унікальний артефакт з дна озера можна буде побачити в музеї.

«На жаль, наші музеї не настільки багаті, щоб мати вільні кошти для збирання предметів, що можуть бути гідно представлені на стендах.»

ну печатку шляхтича, яка належить до першої половини XIX століття. Оскільки на ній немає герба, а лише ініціал, то визначити її належність можна хіба випадково — якщо пощастить виявити такі відбитки на якомусь документі. Можливо, вона належала комусь із місцевих землевласників.

На бронзовій підовальній (близькій за формою до овалу) печатці ді-

метром близько 20 мм зображено латинську літеру «R» та корону. Зі зворотного боку є вушко з отвором.

Юрій Фініковський вважає, що така річ могла бути виготовлена в одному екземплярі, а це ще більше ускладнює її атрибуцію. Та все одно ми раді, що цей артефакт прикрасив колекцію Любомльського краєзнавчого музею.

Підтримайте нашу акцію! ■

Шок! Фото youtube.com.

КАМІНЬ-КАШИРСЬКОМУ «ГАНГСТЕРУ» СВІТИТЬ ДО 12 РОКІВ ТЮРМИ

Маневицька місцева прокуратура затвердила і скерувала до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 38-річним мешканцем села Бузакі Камінь-Каширського району злочинних дій

Наталка МУРАХЕВИЧ

Уночі 8 травня 2019 року зловмисник кинув на подвір'я приватного домогосподарства у Камінь-Каширському, власником якого є один із депутатів Волинської обласної ради (Анатолій Бусько. — Ред.), саморобний вибуховий пристрій, пошкодивши майно.

Під ранок 20 травня він замаскувався накладною бородою та перукою, взяв із собою електрошоковий пристрій та споряджений бойовими патронами пістолет із глушником і проник через паркан на те ж об'єкта. Скориставшись заздалегідь підготовленими дублікатами ключів, зайшов у будинок. У помешканні зловмисник напав на господаря, ударив шокером та, приставивши до голови пістолет, почав питати, хто є в хаті. Почувши, що на шум поспішають члени родини, нападник вискочив надвір. Він заволодів автівкою, проте не зміг виїхати з подвір'я та мусив утікати пішки. Невдовзі його затримали правоохоронці, які згодом вилучили сховані ним у лісі пістолет, глушник та набой.

Нині підозрюваного обвинувачують у вчиненні правопорушень, передбачених рядом статей Кримінального кодексу України, й невдовзі він постане перед судом. За вчинення таких злочинів КК України передбачено покарання аж до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна. ■

Цікава

Олена Зеленська: «Я можу насварити свого чоловіка — мені ніхто не забороняє»

Хто він — український Штірліц, який був мером... окупованої Горлівки?

Забракло часу чи такту? Чому Президент висловив співчуття рідним загиблого героя Євгена Коростильова ледь не останнім?

«ЦІКАВА» ЗА 28 ЛИСТОПАДА ВЖЕ У ПРОДАЖУ!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 28 листопада:

Олена Зеленська: «Я можу насварити свого чоловіка — мені ніхто не забороняє»

Хто він — український Штірліц, який був мером... окупованої Горлівки?

Вишивальниця найбільшої книги в Україні Олена Медведєва: «Я гаптую трьома мовами. Російською не роблю цього принципово!»

Що це за чудодійна лікувальна стрічка, в яку повірив увесь світ?

Забракло часу чи такту: чому Президент висловив співчуття рідним загиблого героя Євгена Коростильова ледь не останнім?

Запитуйте у ваших листонош або у відділеннях поштового зв'язку!

ПАНІ ІВАННА
учасниця битви екстрасенсів 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання. А також вінця безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Їй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, влаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

ПРАЦЮЄ ПО ФОТОГРАФІЇ 096-401-01-08

Газета Волинь

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск **ЗГоранець Олександр Олександрович**

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора	Місцевого самоврядування і сільського життя	Реклами і маркетингу
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02	Борох Сергій Іванович 77-07-70
Світлівська Галина Йосипівна 72-20-07	Інформації	Листів і зв'язків із читачами
Рузак Петро Макарович 72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21	Криштоф Олег Степанович 72-51-02
Римар Микола Анатолійович 72-38-94	Соціального захисту	Приватних оголошень
Научук Сергій Васильович 72-51-02	Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94	Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Відповідальний секретар	Економіки	Спеціальні кореспонденти
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
Заступники відповідального секретаря	Освіти і культури	Фотокореспондент
Харчук Олена Андріївна 72-06-66	Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94	Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Місюк Олена Миколаївна 72-06-66		
Головний художній редактор		
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66		
Головний бухгалтер		
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07		

ТЗОВ «Газета «Волинь»
в/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Регістраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер».
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>

**Тижневий тираж 51300.
Замовлення №970.**